

Gadens folk holder hof på Roskilde Festival

Årets Roskilde Festival vendte for en kort stund verden på hovedet. Dem, der næsten ingenting har, kunne invitere dem, der har meget, på tre retters luksurmiddag.

ROSKILDE FESTIVAL

De fleste af os kender til det at skulle have gæster til spisning. Det kan være en ordentlig omgang: Der skal både planlægges og købes ind, og der skal laves mad og dækkes bord.

Men hvor inviterer man folk hen, hvis man ikke selv har et hjem? Og hvad vil det egentligt sige at være hjemløs i Danmark?

De spørgsmål har fonden *Projekt Udenfor* stillet sig selv. Og på årets Roskilde Festival blev rollerne for en stund byttet om. Fem hjemløse, hvis hjem i mange år har været gaden, fik følelsen af at stå i rollen som værter for et middagsselskab.

Og så endda en fin en af

slagsen: Tre retters menu med hvid dug og god vin til. Og for de hjemløse, som var blevet udvalgt til projektet, gjorde oplevelsen et stort indtryk.

– Det her projekt er fantastisk. Det efterlader et billede, som for mig vil vare altid. De gør et fantastisk stykke arbejde, og lader os invitere folk til at spise med og sludre med os hjemløse. I går spiste jeg med to meget søde mennesker, som virkelig forstod os gadens folk, siger Adolfo Virgilio Gonzalez de Carvalho på 58 til Arbejderen.

Adolfo, som på gaden går under navnet "Porto", er fra Portugal og er en af de udenlandske hjemløse, som Projekt Udenfor hjælper. I Projekt Udenfors øjne har

nød nemlig ingen nationalitet.

TAL FORDOMMENE VÆK

Ifølge projektet var ideen netop at møde festivaldeltagerne i øjenhøjde for på den måde at få nedbrudt nogle af de barrierer, der er mellem, dem på bunden af samfundet, og alle os andre.

– Kodeordet for de aktiviteter, projekt Udenfor laver på Roskilde, er dialog. Vi ønsker at bidrage med det personlige møde, samtale og nedbrydelse af en fordom eller to, siger *Lisette Lykke Andersen*, kommunikationsmedarbejder hos Projekt Udenfor.

"Porto" og de fire andre hjemløse kunne selv bestemme, hvem de ville invi-

tere. Hver havde de fået tre billetter, som de kunne give til tilfældige festivalgæster, som de mødte på deres vej.

NÆSTEN SURREALISTISK

Det var et næsten surrealistisk billede, der mødte de festivalgæster, der passerede de fem borde belagt med hvide duge og fint bestik. Og mange stoppede op for at betragte det usædvanlige optrin. Frivillige fra Udenfor agerede tjenere og kunne hælde vin i glassene, hvorefter tigerrejer med mangosalsa blev serveret for de hjemløse og deres gæster. Herefter blev grillet kylling med tilbehør bragt til bordene, der stod midt på

det støvede campingområde, og til sidst jordbær med fløde.

– Atmosfæren er god. Folk stiller mange spørgsmål, når vi sidder ved middagen. En af de ting, folk er nysgerrige i forhold til, er hvordan det er at komme gennem vinteren som hjemløs, fortæller Slawek på 45, som er en anden af de hjemløse, der bød på middag.

Ifølge Slawek, er det ikke vinteren, der er værst som hjemløs.

– Det er regnen, som er det værste – selvfølgelig. Det er et problem at få tøjet tørt igen. Nogle varmestuer har vaskemaskine og tørretumler, men det er de færreste, forklarer Slawek.

ax@arbejderen.dk

Adolfo, som på gaden går under navnet "Porto", er fra Portugal og er en af de udenlandske hjemløse, som Projekt Udenfor hjælper. I Projekt Udenfors øjne har nød ingen nationalitet.

! Foto: Arbejderen

Mit liv er et godt liv

Adolfo Virgilio Gonzalez de Carvalho, 58 år, er fra Portugal. »Porto«, som er hans kælenavn blandt de hjemløse i København, har boet mere end 20 år på gaden.

ROSKILDE FESTIVAL

Arbejderen mødte »Porto« på årets Roskilde Festival, hvor han deltog i *Projekt Udenfors »Poor City«*.

Denne fattigdomsby er bygget for at gøre festivalgæsterne opmærksomme på de problemer hjemløse kæmper med på gaderne i dagens Danmark.

– Den bedste tid i mit liv var, da jeg studerede i Angola i Afrika, hvor jeg le-

vede i mange år. Men jeg har også haft en god tid på gaden her i København, hvor jeg tjener lidt penge ved at samle flasker eller sælge hjemløseavisen Hus Forbi, fortæller »Porto« på et spansk med en tyk, syngende, portugisisk udtale.

– Om vinteren bor jeg også på gaden. Men om vinteren er der varme riste og andet, hvor jeg kan varme mig

Hvad er fattigdom for dig?

– Hør her, jeg har boet på gaden i mere end tyve år, og de sidste ti år i København. Jeg er én, som ikke har noget. Men alligevel rejser jeg to gange om året på ferie til blandt andet Portugal. På den ene side er jeg meget fattig, men på den anden side er jeg rig, siger den charmerende portugiser.

Hvad er et godt liv for dig?

– Mit liv er et godt liv, siger Porto med et varmt smil.

Men jeg gad da godt prøve at være rig. Bare i en uge, men så heller ikke mere end det. Basta. De rige har jo mange flere problemer end mig, udbryder han med et stort grin.

Er der noget, du vil have anderledes?

– Jeg ønsker da på en måde at ændre mit liv, men det er ikke nemt. At leve på gaden er lidt som at blive stemplet. Mange peger fingrer af dig og siger »dig, dig,

dig«, fortæller Porto og understøtter sin pointe ved at fægte med pegefingern ud i luften.

– Der er noget, jeg gerne vil sige. Der er mange mennesker, som ser skævt på de hjemløse, når de møder dem på gaden. Og der er da også mange mærkelige mennesker, der lever på gaden. Men de er gode mennesker. Folk burde lære de hjemløse bedre at kende.